

Min far blev dødsdømt

Interview

De omvæltninger, som har fundet sted i Europa siden d. 9. november 1989 - og som hvad det tidligere DDR angår, var det endelige punktum for konsekvenserne af Hitler - tyranniet, - synes hos den opvoksende generation at have stimuleret interessen for den ånd, den brutalitet og menneskeforagt, som skabte frygtelige konsekvenser for Europas og andre verdensdeles befolkninger.

Der er skrevet mange bøger med rystende skildringer af de nazistiske tugthuse og KZ lejre. Da de første udkom i løbet af 1945, lød de fleste læsers kommentarer: Det er løgn! Sådan kan mennesker ikke behandle hinanden! Men det var ikke løgn! Grusomhederne havde fundet sted, - og hvad værre er, - historien efter 1945 har overbevist os om, at ånden, der satte Hitlers mishandlings- og udryddelsesmaskineri i gang, desværre ikke døde med ham. Den lever stadig rundt om på jorden, undertiden nærmere ved os, end vi bryder os om at tænke på.

Det er fortrinsvis dem, som har oplevet den gang, der har skrevet artikler og bøger om det helvede, de var igennem, - naturligvis. Vi har sjældnere hørt om den gruppe, som fædre og brødre - og undertiden mødre blev taget bort fra, og som medens de var borte ikke har anede hvad navne som Bergen - Belsen, Buchenwalde, Dachau, Neuengamme o.s.v. betød i deres kæres hverdag.

Vedkommende, som her bliver interviewet kunne hedde fru Pedersen, - det gør hun imidlertid ikke. Hun har ønsket at være anonym, en holdning som "Adventshæftets" redaktion respekterer og beskytter.

Da hendes far kom hjem, var hun syv år. Interviewet vil i sin korthed omhandle hvordan hun oplevede begivenhederne omkring hendes fars fravær - langt borte i det uvisse fra hjem og familie, - og hans hjemkomst.

Havde du under besættelsen - før din far blev arresteret viden om, eller fornemmelse af, at han var engageret i en bekæmpelse af besættelsesmagten som måske kunne få de alvorligste følger for såvel din far, som familien - ????

Nej før far blev arresteret den 13. januar 1944, havde jeg ikke haft viden om, hvad han var engageret i.

Far arbejdede på skiftehold på et teglværk og var således ofte på natarbejde. Mange nætter var mor, mine to søstre og jeg hos mine bedsteforældre på en gård i nærheden og det studsede jeg ikke over på grund af min unge alder. Vi var jo så tit på besøg hos dem.

Senere fandt jeg ud af, at far om natten havde været med til at samle våben op, som englænderne kastede ned på en heide i nærheden af, hvor vi boede. - Når far så var på "natarbejde" måtte mor forlade vores hus, da der kunne komme tyskere på besøg for at finde far og udspørge mor, men det tænkte, jeg ikke over på det tidspunkt.

"Arbejde gør fri" Indgangsportalen til Auschwitz